BISERICA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA GRECO-CATOLICĂ

BUNAVESTIRE ✞ ANNUNCIATION

BYZANTINE ROMANIAN CATHOLIC MISSION – TORONTO, CANADA

78 Clifton Road, Toronto, ON, M4T 2G2
tel: 416 443 8796 www.bunavestire.org

Duminica / Sundays:
Sf. Spovedanie – **12:15 pm** – *Reconciliation*
Sf. Rozar – **12:15 pm** – *Holy Rosary*
Sfânta Liturghie* - 12:45 pm - *Divine Liturgy

Duminica a 34-a după Rusalii,
A Fiului Risipitor

34th Sunday after Pentecost
The Prodigal Son
16 Februarie /February 2025, Glas / Tone 6

La Antifonul 3: **C**eea ce, în chip negrăit, în cele de apoi ai conceput şi ai născut pe Ziditorul tău, Fecioară, mântuieşte pe cei ce te măresc pe tine!

Tropar (28): **Puterile îngereşti la mormântul tău, şi ostaşii au amorţit; şi sta Maria la mormânt, căutând preacurat trupul tău; prădat-ai iadul nefiind ispitit de dânsul; întâmpinat-ai pe Fecioara, dăruind viaţă. Cel ce ai înviat din morţi, Doamne, mărire ţie.**

***M**ărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.*

Condac: **D**e părintească mărirea ta depărtându-mă neînţelepţeşte, întru răutăţi am risipit bogăţia care mi-ai dat-o; pentru aceasta glasul celui rătăcit aduc ţie: Greşit-am înaintea ta; Părinte milostive, primeşte-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, şi fă-mă ca pe unul din argaţii tăi.

At 3rd Antiphon: **O** Virgin, who ineffably conceived in the latter days and gave birth to your Creator: Save those who magnify you!

Troparion: **A**ngelic hosts were above Your tomb, and they that guarded You became as dead. And Mary stood by the grave seeking Your immaculate body. You did despoil Hades and were not tempted by it. You did meet the Virgin and did grant us life. O You Who did rise from the dead, O Lord, glory be to You.

***G**lory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit now, and always, and forever and ever. Amen.*

Kontakion: **H**aving foolishly abandoned Your paternal glory, I squandered on vices the wealth which You gave me. Wherefore, I cry unto You with the voice of the Prodigal: I have sinned before You, O compassionate Father. Receive me as one repentant, and make me as one of Your hired servants.

Prokimenon: **O** Lord, let your faithful love rest on us, as our hope has rested in you. *(Ps. 33, 22)*
Verse: **S**hout for joy, you upright; praise comes well from the honest. *(Ps. 33, 1)*

Epistle: **A** reading from the First Epistle of the Holy Apostle Paul to the Corinthians: *(6,12-20)*

Brethren! `For me everything is permissible"; maybe, but not everything does good. True, for me everything is permissible, but I am determined not to be dominated by anything. Foods are for the stomach, and the stomach is for foods; and God will destroy them both. But the body is not for sexual immorality; it is for the Lord, and the Lord is for the body. God raised up the Lord and he will raise us up too by his power. Do you not realise that your bodies are members of Christ's body; do you think one can take parts of Christ's body and join them to the body of a prostitute? Out of the question! Or do you not realise that anyone who attaches himself to a prostitute is one body with her, since the two, as it is said, become one flesh. But anyone who attaches himself to the Lord is one spirit with him. Keep away from sexual immorality. All other sins that people may commit are done outside the body; but the sexually immoral person sins against his own body. Do you not realise that your body is the temple of the Holy Spirit, who is in you and whom you received from God? You are not your own property, then; you have been bought at a price. So use your body for the glory of God.

Gospel: ***Luke 15, 11-32***

The Lord said this parable: "There was a man who had two sons. The younger one said to his father, `Father, let me have the share of the estate that will come to me.' So the father divided the property between them. A few days later, the younger son got together everything he had and left for a distant country where he squandered his money on a life of debauchery. `When he had spent it all, that country experienced a severe famine, and now he began to feel the pinch; so he hired himself out to one of the local inhabitants who put him on his farm to feed the pigs. And he would willingly have filled himself with the husks the pigs were eating but no one would let him have them. Then he came to his senses and said, `How many of my father's hired men have all the food they want and more, and here am I dying of hunger! I will leave this place and go to my father and say: Father, I have sinned against heaven and against you; I no longer deserve to be called your son; treat me as one of your hired men.' So he left the place and went back to his father. "While he was still a long way off, his father saw him and was moved with pity. He ran to the boy, clasped him in his arms and kissed him. Then his son said, `Father, I have sinned against heaven and against you. I no longer deserve to be called your son.' But the father said to his servants, `Quick! Bring out the best robe and put it on him; put a ring on his finger and sandals on his feet. Bring the calf we have been fattening, and kill it; we will celebrate by having a feast, because this son of mine was dead and has come back to life; he was lost and is found.' And they began to celebrate. `Now the elder son was out in the fields, and on his way back, as he drew near the house, he could hear music and dancing. Calling one of the servants he asked what it was all about. The servant told him, `Your brother has come, and your father has killed the calf we had been fattening because he has got him back safe and sound.' He was angry then and refused to go in, and his father came out and began to urge him to come in; but he retorted to his father, `All these years I have slaved for you and never once disobeyed any orders of yours, yet you never offered me so much as a kid for me to celebrate with my friends. But, for this son of yours, when he comes back after swallowing up your property, he and his loose women, you kill the calf we had been fattening.' `The father said, `My son, you are with me always and all I have is yours. But it was only right we should celebrate and rejoice, because your brother here was dead and has come to life; he was lost and is found.' "

Priceasna: (63) **L**ăudaţi pe Domnul din ceruri, lăudaţi-l pe el întru cele de sus. Aliluia.

Communion Hymn: **P**raise the Lord from heavens, praise him in high places. Alleluia.

77. Te ador, Isuse

Te ador, Isuse, tainic Dumnezeu,
Taina aceasta sfântă e locaşul Tău.
Inima mea-ntreagă Ţie Ţi-o jertfesc,
Când sub vălul pâinii, dornic Te privesc.

Simţurilor mele, Tu le eşti ascuns.
Singură, credinţa taina Ţi-a pătruns.
Cred tot ce mi-ai spus Tu, Fiule-ntrupat,
Căci Tu eşti Cuvântul cel adevărat.

S-ascundea pe cruce tot ce e ceresc,
Iar aici s-ascunde şi ce-i omenesc.
Cred că eşti de faţă, om şi Dumnezeu,
Mângâierea dulce a sufletului meu.

Rănile-ţi ca Toma, Doamne nu le văd:
Dar ca şi el Domn şi Dumnezeu Te cred.
Dă-mi credinţă vie, dă-mi ca să sperez,
Şi-n iubire-aprinsă, Ţie să-Ţi urmez.

Taină de-amintire-a morţii Domnului
Pâine de viaţă eşti Tu omului.
Fii şi mie pururi dulce nutremânt
Singura-mi dulceaţă pe acest Pământ!

O, Isuse bune, Miel însângerat,
Spală al meu suflet de orice păcat,
Căci din al Tău sânge, chiar şi-un singur strop,
Poate ca să spele al relelor potop.

O, Isuse Doamne, tainic Dumnezeu,
Împlineşte-mi dorul sufletului meu:
Fă să cadă vălul de pe Faţa Ta,
Şi-n vecia-ntreagă să Te pot vedea.

Tată, am păcătuit

Tată, am păcătuit,
Dar ca fiul rătăcit,
Regretăm că am greşit.

Vina noastră-i mare,
Însă-a Ta-ndurare
N-are-asemănare.

Prin Cristos ne iartă,
Şterge orice pată,
Milostive Tată.

Sfântul Ioan Gură de Aur (347-407) Patriarh de Constantinopol

Ioan Gură de Aur s-a născut în jurul anului 347, în marele centru cultural şi religios Antiohia, ca fiu al unui ofiţer din armata imperială, care a murit la puţin timp după naşterea copilului. Ioan şi-a însuşit o formaţie culturală solidă şi se gândea să devină avocat. În anul 368 a primit botezul şi sub influenţa mamei lui, Sfânta Antusa, a îndrăgit atât de mult viaţa de rugăciune şi de studiu, încât şi-a impus un program de adevărat călugăr. După moartea mamei s-a retras în pustiu, unde a rămas timp de şase ani, dintre care ultimii doi i-a petrecut într-o peşteră, vătămându-şi foarte mult sănătatea. Episcopul oraşului îl cheamă şi în sfinţeşte diacon; apoi, timp de cinci ani se pregăteşte intens pentru preoţie şi activitatea de predicator. În anul 386 este sfinţit preot şi devine un zelos colaborator al Episcopului Fabian în conducerea Bisericii din Antiohia. Ioan începe o carieră extraordinară de predicator, dovedind excelente calităţi de orator şi o cultură profundă. Ca păstor şi îndrumător sufletesc, era preocupat în chip deosebit de transformarea comportamentului ascultătorilor săi, mai mult decât să urmărească expunerea metodică a mesajului creştin.

În anul 398, Ioan din Antiohia - supranumele de Crisostom, adică Gură de Aur, îi va fi dat cu trei secole mai târziu de către bizantini - a fost chemat să urmeze Patriarhului Nectariu la conducerea Patriarhiei de Constantinopol. Imediat după ce a intrat în capitala imperiului de Răsărit, Ioan a început o activitate pastorală şi organizatorică ce a trezit admiraţia tuturor, dar şi nedumirire: evanghelizarea satelor, ridicare de spitale, procesiuni anti-ariane desfăşurate sub paza politicii imperiale, predici înfocate în care biciuia viciile şi nepăsarea, rechemare la ordine a călugărilor şi a preoţilor prea alipiţi de bunurile pământeşti. Predicile lui Ioan durau adesea mai mult de două ore, învăţatul Patriarh ştia să folosească toate registrele oratoriei, desigur nu pentru a desfăta auzul ascultătorilor, dar pentru a instrui, a corija, a dojeni. Deşi neîntrecut predicator, Ioan era lipsit de tactul diplomatic pentru a lua măsuri de apărare împotriva intrigilor de la curtea bizantină. Îndeosebi şi-a atras duşmănia împărătesei Euxodia, împotriva căreia avea multe critici, pe care nu ezita să le expună în predicile sale; unele priveau moralitatea personală a împărătesei, altele concesiile ei faţă de unii eretici, şi altele se refereau la iniţiativa de a organiza o ceremonie aproape păgână, pentru inaugurarea unei statui care o reprezenta pe ea.

Un grup de Episcopi, având-l în frunte pe Episcopul de Alexandria, Teofil, s-au constituit în Sinod şi l-au depus, ilegal, pe Patriarhul Ioan; cu ajutorul împărătesei Euxodia au obţinut trimiterea lui în exil; dar nu a fost pentru mult timp, căci împăratul Arcadie l-a rechemat şi l-a repus în drepturi, deoarece asupra palatului s-au abătut mai multe nenorociri. După două luni însă a fost din nou trimis în exil, de data aceasta departe, în regiunea Munţilor Caucaz. În drum spre locul surghiunului, mulţimile îl întâmpinau cu veneraţie şi durere, dar el, fiind de o construcţie fragilă, nu şi-a mai putut continua drumul; în ziua de 1 septembrie a anului 407, ajuns la Comana (astăzi Bizei - Turcia) roagă pe ostaşi, care până acolo l-au chinuit fără milă, să îl aşeze pe pământul gol, şi îşi încredinţează Domnului sufletul neînfrânt, iar trupul obosit unui mormânt pe ţărmul Mării Negre. Peste treizeci de ani, Teodosie cel Tânăr, fiul împăratului Arcadie, va scoate din mormântul de la Comana rămăşiţele pământeşti ale Sfântului şi le va aduce la Constantinopol, unde au ajuns în ziua de 27 ianuarie 438 - zi în care era comemorat înainte de reforma calendarului - şi au fost primite în triumf de mulţimile credincioşilor. Ulterior, au fost aduse la Roma şi se păstrează în Bazilica Sf. Petru.

Sfântul Ioan Crisostom a lăsat şi o imensă operă scrisă: tratate de ascetică, comentarii ale Sfintei Scripturi, predici şi scrisori; lui i se atribuie şi Liturghia folosită în Bisericile Orientale în zilele de peste an, afară de timpul Postului Mare. Conciliul ecumenic din Calcedon, în anul 451, l-a proclamat Învăţător al Bisericii, iar Papa Pius al X-lea l-a numit patronul ceresc al predicatorilor creştini. În "Omilia asupra cap. 26 din Faptele Apostolilor" se adresa ascultătorilor spunând: "Când ne întoarcem în casele noastre, să întindem două mese: una cu bucate pentru trup, alta cu bucate din Sfânta Scriptură".